

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7P/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815200393
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6815200393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, vo veci starostlivosti o mal. V. M., G.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov P. M., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. XXX a Q. K., G.. XX.XX.XXXX, K. E., O. M. XX, právne zast. JUDr. Janou Zvarovou, advokátkou, AK so sídlom Rimavská Sobota, Hlavné námestie 14, v konaní začatom na návrh otca, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a v celom rozsahu.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Na základe návrhu otca zo dňa 29.01.2015 sa začalo na tunajšom súde konanie o zníženie výživného pre mal. V. M., G.. XX.XX.XXXX. Svoj návrh otec maloletého dieťaťa odôvodnil tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 8P/31/2014 - 75 zo dňa 04.04.2014 mu bolo určené výživné na maloletého vo výške 100 Eur mesačne. Od júla roku 2014 je nezamestnaný a poberá dávku v nezamestnanosti okolo 300 Eur mesačne. V súčasnosti býva so svojou ovdovelou matkou a na jej prevádzkové náklady prispieva sumou 50 Eur mesačne. Okrem toho jeho výdavky na stravu a ošatenie činia cca 150 Eur mesačne. Je názoru, že v jeho prípade sa podstatne zmenili pomery od času vydania rozsudku o výživnom.

Matka maloletého dieťaťa vo svojich písomných vyjadreniach k návrhu otca na zníženie výživného uviedla, že navrhovateľ okrem výživného žiadnym iným spôsobom na dieťa neprispieva a súdom určené výživné neplatí načas, občas počas návštevy dieťaťa prinesie jabĺčko, resp. jeden keksík, resp. malú čokoládku. Darček vo forme oblečenia priniesol na Vianoce 2014. Ju podporujú finančne len jej rodičia, s ktorými od decembra 2013 žije s dieťaťom v ich domácnosti a bez ktorých finančnej, materiálnej a duševnej podpory a pomoci by nebola schopná samostatnej existencie s dieťaťom. Žiadala zvážiť skutočnosť, akým spôsobom a z akých dôvodov stratil otec mal. dieťaťa zamestnanie a z akých dôvodov od augusta 2014 nie je schopný, resp. nemá záujem nájsť si prácu a zamestnať sa. Matka mal. dieťaťa ďalej špecifikovala výdavky na dieťa a domácnosť, ku ktorým doložila doklady. Pokiaľ ide o jej príjmy uviedla, že poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavok na dieťa v sume 23,10 Eur mesačne, z ktorých nie je možné zabezpečiť reálne potreby mal. dieťaťa. Vzhľadom na uvedené nesúhlasila so znížením výživného zo strany otca na mal. dieťa na sumu 30 Eur mesačne.

Kolíznym opatrovníkom vo svojej správe z prešetrenia rodinných a majetkových pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zo dňa 19.02.2015 uviedol, že matka maloletého dieťaťa je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavku na dieťa. S maloletým bývajú v spoločnej domácnosti s jej rodičmi L. K., G.. XX.XX.XXXX Q. B. K.J., G.. XX.XX.XXXX. Rodina obýva dvojpodlažný rodinný dom, ktorý je

vo vlastníctve rodičov matky. Prízemie obývajú rodičia matky, poschodie obýva matka s mal. dieťaťom. Poschodie je zariadené na spôsob obývacej izby, detskej izby, sociálneho zariadenia a spálne. Hygiena bývania je na veľmi dobrej úrovni. Maloletý V. je zdravý. Matka v čase prešetrovania pomerov uviedla, že otec maloletého platí výživné 100 Eur mesačne a maloletého syna pravidelne navštevuje. Kolízny opatrovník nezistil nedostatky v súvislosti s výchovou a starostlivosťou matky o maloletého syna a mal za to, že zníženie výživného nie je v záujme mal. dieťaťa.

Otec maloletého dieťaťa na pojednávaniach vo veci trval na svojom návrhu na zníženie výživného. Uviedol, že za mesiac február 2015 mu bola vyplatená už len pomerná časť dávky v hmotnej núdzi (v skutočnosti dávky v nezamestnanosti) vo výške 156,20 Eur. Uviedol, že z posledného zamestnania bol prepustený, bola mu daná výpoveď. Súdu však predložil dohodu o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce.

Súd si vyžiadal taktiež od bývalého zamestnávateľa otca mal. dieťaťa vyjadrenie, z akého dôvodu a akým spôsobom bol ukončený pracovný pomer, ako aj uvedenie bližších okolností skončenia pracovného pomeru a doklad o skončení pracovného pomeru. Bývalý zamestnávateľ otca mal. dieťaťa - spoločnosť LVD S3, a.s. so sídlom Tornaľa, Poštová 1038/11, na výzvu súdu uviedol, že spočiatku bol pracovný výkon otca mal. dieťaťa dobrý, a to tak z pohľadu kvality práce, ako aj z pohľadu pracovnej disciplíny. Jeho nadriadení sa mohli na neho ako podriadeného vždy vo všetkom spoľahnúť. Opak nastal zhruba v priebehu posledných 6 mesiacov trvania pracovného pomeru, kedy bol opakovane ústne napomínaný za nedodržovanie pracovných postupov, lajdácky prístup k práci, zlú pracovnú morálku, zhoršenú komunikáciu nielen voči nadriadeným, ale aj v kolektíve. Nakoľko zamestnávateľ vedel, že otec mal. dieťaťa prechádzal zložitou situáciou v súkromnom živote a riešil problémy v rodine, ako dovtedy spoľahlivému zamestnancovi sa mu snažil pomôcť, nechať mu čas a priestor na vyriešenie týchto problémov tak, aby nemali vplyv na jeho prácu. Avšak po opakovanej neospravednenej absencii bez náležitého vysvetlenia otec mal. dieťaťa prekročil hranice bežnej trpezlivosti a zhovievavosti, bol opakovane písomne napomínaný za porušenie pracovnej disciplíny, čo vyvrcholilo nakoniec ukončením pracovného pomeru. Vzhľadom k jeho zložitej situácii sa zamestnávateľ rozhodol ukončiť s ním pracovný pomer dohodou.

K tomu otec mal. dieťaťa na pojednávaní dňa 24.03.2015 uviedol, že je pravdou, že porušoval pracovnú disciplínu, avšak k tomu ho viedla skutočnosť, že jeho otec bol chorý na rakovinu, matka otca mal. dieťaťa nezvládala starostlivosť o jeho otca a vybavovanie náležitostí s tým spojených. Otec na rakovinu zomrel v októbri minulého roku. Ďalej uviedol, že jeho matka poberá starobný dôchodok vo výške 300 Eur mesačne a prispieva mu na jeho potreby. Ďalej sa vyjadril, že nie je pravdou, že by sa nesnažil nájsť si nejaké zamestnanie, zatiaľ sa mu to nepodarilo. Možno sa zamestná od 01.04.2015. Uvidí, ako dopadne výberové konanie. Zatiaľ však nemá z čoho platiť vyššie výživné ako 30 Eur mesačne, nakoľko príspevok na bývanie mu nemôže byť priznaný, keďže býva v rodinnom dome jeho matky a aj v prípade, že mu bude priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške okolo 63 eur, nebude schopný z toho platiť vyššie výživné.

K okolnostiam ukončenia pracovného pomeru otca mal. dieťaťa matka maloletého dieťaťa na pojednávaní uviedla, že z ľudského hľadiska chápe jeho situáciu, avšak to ho neospravedľuje, pokiaľ ide o plnenie jeho pracovných povinností a dodržiavanie pracovnej disciplíny. Má za to, že maloleté dieťa nemôže v dôsledku toho, že otec prišiel takýmto spôsobom o zamestnanie utpieť ujmu. Podľa nej ku skončeniu pracovného pomeru došlo z viny otca maloletého dieťaťa, nie z dôvodu na strane zamestnávateľa. Otec sa pri plnení vyživovacej povinnosti nesmie spoliehať na dávku v hmotnej núdzi, ale musí sa snažiť čo najskôr si nájsť zamestnanie. Uviedla, že od januára 2014 si navrhovateľ plní vyživovaciu povinnosť nepravidelne a za február a marec roku 2015 nezaplatil žiadne výživné. Avšak vzhľadom na to, že otec mal. dieťaťa prišiel o zamestnanie bola matka mal. dieťaťa prístupná rodičovskej dohode ohľadne zníženia výživného na sumu 50 Eur mesačne, s čím však otec mal. dieťaťa vzhľadom na ním vyššie uvedené okolnosti nesúhlasil.

Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 24.03.2015 uviedol, že je taktiež toho názoru ako matka, že dieťa nemôže utpieť ujmu v dôsledku skončenia pracovného pomeru otca za daných okolností, a preto navrhol súdu, aby neznižoval výživné, t. j. návrh otca zamietol, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa. Navyše otec maloletého dieťaťa sa možno v krátkej budúcnosti zamestná a snáď bude schopný platiť naposledy súdom určené výživné.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä návrhom otca na zníženie výživného, rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Rimavská Sobota zo dňa 19.08.2014 o priznaní nároku na dávku v nezamestnanosti otcovi, potvrdením daného orgánu o vyplatených dávkach v nezamestnanosti zo dňa 19.02.2015, správami príslušných štátnych orgánov o prešetrení osobných, zárobkových, majetkových a rodinných pomerov rodičov maloletého dieťaťa a maloletého dieťaťa, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca o prešetrení rodinných a majetkových pomerov v rodine matky maloletého dieťaťa zo dňa 19.02.2015, písomnými vyjadreniami matky k návrhu otca, dokladmi predloženými matkou maloletého dieťaťa o výdavkoch, dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 16.07.2014, pracovnou charakteristikou zamestnanca - otca mal. dieťaťa, výsluchmi a vyjadreniami otca maloletého dieťaťa, matky maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8P/31/2014.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Maloletý P. M., G.. XX.XX.XXXX pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov P. M., G.. XX.XX.XXXX Q. Q. K., G.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 8P/31/2014-75 zo dňa 04.04.2014, ktorý je právoplatný, bol okrem iného maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec maloletého dieťaťa zaviazaný prispievať na výživné maloletého vo výške 100 Eur mesačne vopred k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 20 - teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 04.02.2014.

Pri poslednej úprave výživného (jeho určení) bol otec maloletého dieťaťa zamestnaný v spoločnosti LVD S3, a.s. so sídlom Tornaľa, Poštová 1038/11. Jeho priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania činil okolo 555 Eur mesačne. Jeho pracovný pomer skončil dohodou dňom 16.07.2014. Z dôvodov uvedených jeho bývalým zamestnávateľom vyplýva, že z dôvodu porušovania pracovnej disciplíny zamestnanca - otca mal. dieťaťa. K porušovaniu pracovnej disciplíny dochádzalo z dôvodu komplikovanej situácie v súkromnom živote, najmä z dôvodu ťažkej choroby jeho otca a potreby zabezpečovania starostlivosti o neho a vybavovania záležitostí s tým spojených. V čase vyhlásenia prvého rozsudku v tejto veci dňa 24.03.2015 bol otec mal. dieťaťa nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota. Za obdobie od 17.07.2014 do 16.01.2015 mu bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti po cca 300 Eur mesačne, dávka v hmotnej núdzi mu priznaná v čase vyhlásenia prvého rozsudku ešte priznaná nebola, vec bola v štádiu vybavovania. Pri poslednej úprave výživného ani v súčasnosti otec mal. dieťaťa nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní motorové vozidlo zn. Renault Megane GR Tour. Býva v spoločnej domácnosti so svojou ovdovelou matkou v jej rodinnom dome na adrese jeho pobytu. Otec nemal ani nemá inú vyživovaciu povinnosť.

Matka maloletého dieťaťa bola pri poslednej úprave výživného a aj v súčasnosti je na materskej dovolenke, poberá prídavok na maloletého a rodičovský príspevok spolu vo výške 226,72 Eur mesačne. Nevlastnila ani nevlastní nehnuteľnosť, motorové vozidlo, ani vec väčšej hodnoty. Bývala aj býva s mal. dieťaťom u jej rodičov. Výdavky na dieťa a domácnosť špecifikovala sumou 412 Eur mesačne. O maloletého sa stará, zabezpečuje jeho a svoje potreby za finančnej a materiálnej podpory jej rodičov. Matka mal. dieťaťa nemala ani nemá inú vyživovaciu povinnosť.

Pokiaľ ide o maloletého V., tento v čase poslednej úpravy výživného mal približne 1 rok a 6 mesiacov, v čase prvého rozsudku v tejto veci mal cca 2 roky 6 mesiacov. Je zdravý. Býva so svojou matkou u jej rodičov.

Pri prvom rozhodovaní o úprave výživného na maloleté dieťa v tejto veci (rozsudkom č. k. 7P/6/2015 - 83 zo dňa 24.03.2015) súd vychádzal z toho, že otec maloletého v nedávnej minulosti poberal dávku v nezamestnanosti, následne nemal žiaden príjem. Na jeho strane teda došlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko stratil príjem z práce, ktorú predtým vykonával. Pokiaľ ide o argument matky mal. dieťaťa, že o prácu prišiel z vlastnej viny a nie z viny zamestnávateľa a to tým, že porušoval pracovnú disciplínu, teda sa vzdal zamestnania, k tomu súd vyslovil právny názor, že vzdaním sa zamestnania je myslená snaha osoby povinnej platiť výživné zbaviť sa príjmu zo zamestnania v úmysle neprispievať na výživu oprávnenej osoby, resp. prispievať na ňu v nižšom rozsahu, a to napr. daním výpovede zo strany zamestnanca, tak závažným porušením pracovnej disciplíny vedeným motiváciou zbaviť sa zamestnania, ktoré by zamestnávateľa prinútilo so zamestnancom okamžite skončiť pracovný

pomer, odmietnutím ponuky zamestnania v prípade nezamestnanosti, alebo výhodnejšieho zamestnania (napr. odmietnutie lukratívnejšej pracovnej ponuky) a pod. Súd však z okolností ukončenia pracovného pomeru nemal za preukázané, že otca mal. dieťaťa viedla k porušovaniu pracovnej disciplíny snaha (motív) zamestnania sa zbaviť. K menej závažnému porušovaniu pracovnej disciplíny z jeho strany dochádzalo z rodinných dôvodov, najmä z dôvodu ťažkej smrteľnej choroby (rakoviny) jeho otca a potreby zabezpečovania starostlivosti o neho a vybavovania záležitostí s tým spojených, nakoľko matka otca mal. dieťaťa sama nebola vzhľadom na svoj vek a zdravotné problémy schopná tieto úlohy zabezpečovať a vykonávať. Súd teda nezistil, že by sa otec mal. dieťaťa snažil vzdať zamestnania z dôvodu zníženia rozsahu vyživovacej povinnosti voči mal. dieťaťu, resp. že by sa nesnažil získať nové zamestnanie. Jeho pracovný pomer s bývalým zamestnávateľom sa síce skončil dohodou, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu je zjavné, že ak by nebol prístupný dohode ponúknutej zamestnávateľom, tento by pre menej závažné opakované porušovanie pracovnej disciplíny s ním zrejme aj tak ukončil pracovný pomer výpoveďou zo strany zamestnávateľa v zmysle § 63 Zákonníka práce. Možno súhlasiť, že v porušovaní pracovnej disciplíny možno vidieť zavinenie otca mal. dieťaťa, zákon o rodine však neviaže sankciu prihliadania na príjem z posledného zamestnania pri určovaní výživného na zavinenie, ale na vzdanie sa zamestnania motivované snahou prísť o príjem, alebo ho znížiť z dôvodov vyššie uvedených. Odhliadnuc od uvedeného súd podporne uviedol, že vzdanie sa zamestnania sa musí udiať z dôležitého dôvodu, pričom je polemické, či potreba zabezpečovania starostlivosti o blízkeho člena rodiny - v tomto prípade otca, ktorý trpí ťažkou smrteľnou chorobou takýmto dôvodom nie je.

U matky a mal. dieťaťa vzhľadom na vykonané dokazovanie ohľadne ich pomerov, súd nezistil ich podstatnú zmenu od poslednej úpravy výživného.

K vyjadreniu kolízneho opatrovníka, že otec snáď bude schopný platiť naposledy súdom určené výživné na mal. dieťa vo výške 100 Eur mesačne vzhľadom na v krátkom čase sa rysujúce zamestnanie, súd uviedol, že smerodajný je skutkový stav v čase rozhodovania a na okolnosti, ktoré možno nastanú v budúcnosti nemožno prihliadať. Takéto okolnosti môžu viesť k podstatnej zmene pomerov, čo je dôvodom požadovať novú úpravu výživného. Navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec mal. dieťaťa má síce ísť na výberové konanie za účelom jeho zamestnania sa, avšak to ešte neznamená, že zamestnanie aj získa.

S prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti prípadu mal súd prvého stupňa za to, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca mal. dieťaťa, nakoľko tento stratil príjem zo zamestnania, zamestnania sa nevzdal a súd nemal vedomosť o tom, že by v čase rozhodnutia mal nejaký iný príjem, aj pri zohľadnení, že mu potenciálne bude priznaná dávka v hmotnej núdzi. Súd porovnávajúc celkovo pomery účastníkov konania pri poslednej úprave výživného a v čase rozhodovania dospel k záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje novú úpravu výživného. Vyslovil, že zníženie výživného síce nie je v záujme mal. dieťaťa, ale odôvodňujú ho aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby - jeho otca. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd preto znížil výživné na mal. dieťa zo strany jeho otca na navrhovanú výšku 30 Eur mesačne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa č. k. 7P/6/2015 - 83 zo dňa 24.03.2015 podala včas odvolanie matka mal. dieťaťa. Nesúhlasila so zníženou výškou výživného na maloletého V. zo sumy 100,- Eur na sumu 30,- Eur mesačne. Podľa odvolateľky sa prvostupňový súd veľmi málo zaoberal skutočnosťami prečo a z akých príčin došlo u navrhovateľa k strate zamestnania. Súd nekládol dôraz na pravdivé dôvody rozviazania pracovného pomeru navrhovateľa. Nezohľadnil, že k skončeniu pracovného pomeru došlo výlučne z dôvodov niekoľkonásobného opakovaného ústneho i písomného napomínania zamestnávateľa z dôvodu dlhodobého vážneho porušovania pracovnej disciplíny. Vo vyjadrení pre súd zamestnávateľ jednoznačne píše, že navrhovateľ bol opakovane ústne napomínaný za nedodržiavanie pracovných postupov, lajdácky prístup k práci, zlú pracovnú morálku, ktorá mnohokrát mala dôvod aj v požívaní alkoholických nápojov, zhoršení komunikácie nielen voči nadriadeným, ale aj v kolektíve. Súd pri rozhodnutí vychádzal výlučne z odôvodnení navrhovateľa. Je zjavné, že na aplikáciu ustanovenia § 75 ods. 1 druhá veta Zákona o rodine je postačujúce, že k rozviazaniu pracovného pomeru došlo so súhlasom (dohodou) zamestnanca, t. j. otca, ktorý ako zamestnanec opakovane porušoval mnohokrát pracovnú disciplínu, čím sa bez dôležitého dôvodu vzal výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Z uvedených dôvodov má za to, že navrhovateľ dobrovoľne vlastným konaním stratil zamestnanie a nie sú dané dôvody na zníženie výživného, resp. nie v jeho znížení na minimum. Navrhovateľ si od prvopočiatku riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, rozviazanie pracovného pomeru výlučne jeho zavinením

bolo s úmyslom znížiť výživné na minimum. O nekorektnom konaní otca vo veci výživného svedčí aj skutočnosť, že matka bola nútená dňa 25.09.2014 podať návrh na trestné stíhanie pre neplatenie výživného, pričom v čase, keď bol riadne zamestnaný a mal príjem 550,- Eur, dlžné výživné k uvedenému dňu predstavovalo sumu 632,- Eur. Aj v súčasnosti dlží navrhovateľ na výživnom za mesiace február a marec 2015, okrem toho žiadnym spôsobom sa na výchove a výžive dieťaťa nepodieľa. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami, pričom sám navrhovateľ zdôrazňuje, že na svoje ošatenie a stravu vynaloží 150,- Eur (mesačne). Prvostupňový súd veľmi málo prihliadal na potreby maloletého. Matka si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému v rozhodujúcom rozsahu osobnou starostlivosťou. Poskytuje mu celodennú starostlivosť, pričom jej príjem je len rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur a prídavok na dieťa v sume 23,52 Eur. Vek dieťaťa, o ktoré sa stará výlučne sama, jej doposiaľ nedovolil zamestnať sa. Výživné v sume 30,- Eur nemôže zabezpečiť reálne potreby maloletého dieťaťa. Vzhľadom na uvedené sa matka mal. dieťaťa domáhala, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol sám.

Otec maloletého na výzvu súdu prvého stupňa namiesto vyjadrenia k odvolaniu doručil dôkazy o svojich výdavkoch - kópiu poštovej poukážky, ktorou platí 30,- Eur mesačne G. Š. na základe zmluvy o nájme rodinného domu, kópie poštových poukážok za mesiace február, marec a apríl 2015 o úhrade 30,- Eur ako výživné maloletému P. M., rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, pracovisko Bátka o priznaní pomoci v hmotnej núdzi v sume 61,60 Eur mesačne od 01.03.2015 otcovi maloletého a potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota o vedení otca maloletého v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.07.2014, potvrdenie o poberaní dávok v hmotnej núdzi za vedené mesiace marec, apríl a máj 2015 vo výške 61,60 Eur, kópie platobných dokladov SIPO o platení DIGI vo výške 10,90 Eur, rozhlas a televízia 4,64 Eur, plyn záloha SPP 38,- Eur a záloha na elektrinu 60,- Eur mesačne.

Po preskúmaní obsahu spisu a odvolacích dôvodov Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého je opodstatnené. Z obsahu spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 7P/6/2015 a priloženého spisu sp. zn. 8P/31/2014 odvolací súd zistil, že výživné na maloletého V. bolo určené rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 04. 04. 2014 č. k. 8P/31/2014-75 vo výške 100,- Eur, ktorý bol v dôsledku podaného odvolania odvolacím súdom potvrdený rozsudkom č. k. 17CoP/60/2014-120 zo dňa 17. 09. 2014. Ako prvostupňový, tak aj odvolací súd dospeli k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca maloletého prispievať výživným vo výške 100,- Eur mesačne. Otec maloletého dňa 29.01.2015 podal návrh na zníženie výživného na sumu 30,- Eur mesačne z dôvodu, že sa výrazne zmenili pomery na jeho strane tak, že od 17.07.2014 je nezamestnaný a poberá podporu v nezamestnanosti, čo mesačne činí približne 300,- Eur. Vzhľadom na skutkový stav zistený súdom prvého stupňa a z toho vyvodенý záver, že na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorý stratil príjem zo zamestnania a vyslovený právny názor, že zamestnania sa nevzdal, čo odôvodňuje novú úpravu výživného zo strany otca, odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 zákona o rodine konštatoval, že rozhodnutie prvostupňového súdu a jeho zdôvodnenie v tomto smere je nepostačujúce a rozporuplné. Vyslovil, že je zaužívanou súdnou praxou, že v prípade keď zamestnanec, ktorý má uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú, skončí pracovný pomer dohodou bez toho, aby mal zabezpečený iný zodpovedajúci zdroj príjmov, sa posudzuje tak, že sa vzdal bez dôležitého dôvodu (výhodnejšieho) zamestnania, resp. zárobku. Len samotný odkaz na vážnu chorobu otca povinného rodiča nepovažoval odvolací súd vzhľadom na obsah spisu za postačujúci pre prijatie záveru, k akému dospel prvostupňový súd. Prvostupňový súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s písomným vyjadrením bývalého zamestnávateľa k ukončeniu pracovného pomeru a uspokojil sa s vyjadrením otca k tejto skutočnosti na pojednávaní dňa 24. 03. 2015, že je pravdou, že porušoval pracovnú disciplínu, avšak k tomu ho viedla skutočnosť, že jeho otec bol chorý na rakovinu, matka nezvládala starostlivosť o neho a vybavovanie náležitostí s tým spojených a otec na rakovinu zomrel v októbri minulého roku. Za rozporuplné považoval odvolací súd odôvodnenie prvostupňového súdu, podľa ktorého, pokiaľ by otec mal. dieťaťa nebol prístupný dohode ponúknutej zamestnávateľom, tento by pre menej závažné opakované porušenie pracovnej disciplíny s ním zrejme aj tak ukončil pracovný pomer výpoveďou. Odvolací súd nepovažoval za správny zjednodušený záver prvostupňového súdu, že Zákon o rodine neviaže sankciu prihliadania na príjem z posledného zamestnania na zavinenie, ale na vzdanie sa zamestnania motivované snahou prísť o príjem alebo ho znížiť. Tento záver je podľa odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého sa pri určení výživného prihliada na odôvodnené potreby oprávneného a na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Prvostupňový súd podľa odvolacieho súdu opomenul posúdiť práve schopnosti a

možnosti (neuviedol nič ani o majetkových pomeroch) povinného tak, aby bolo možné dospieť k záveru, že k zmene pomerov na strane povinného rodiča došlo z relevantného dôvodu. Podľa odvolacieho súdu nemožno prisvedčiť názoru, že porušovanie pracovnej disciplíny, ktoré v konečnom dôsledku bolo dôvodom na skončenie pracovného pomeru otca, je takouto relevantnou skutočnosťou, naviac, keď sám zamestnávateľ uviedol, že vzhľadom na jemu známe problémy zamestnanca mu určitú dobu (6 mesiacov) nedostatky toleroval a upozorňoval ho na ne.

Odvolací súd preto uložil prvostupňovému súdu v ďalšom konaní doplniť dokazovanie na posúdenie otázky, či na strane otca došlo k vzdaniu sa zamestnania, resp. zárobku z dôležitého dôvodu, aby v tomto smere bol záver súdu jednoznačný a odôvodnenie prvostupňového súdu v tomto smere dostatočne preskúmateľné. Odvolací súd uviedol, že nie je správny záver prvostupňového súdu, že pri strate zamestnania či zárobku musí byť preukázaná len snaha prísť o príjem, resp. ho znížiť z dôvodu, aby povinný rodič mal nižšiu vyživovaciu povinnosť. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa nepovažuje strata zamestnania z dôvodu ľahkovážneho prístupu zamestnanca za takú skutočnosť, pri ktorej možno prihliadnuť na zmenu pomerov na strane povinného, práve naopak, na takúto zmenu pomerov sa zásadne neprihliada. Ďalej odvolací súd uložil súdu prvého stupňa povinnosť doplniť dokazovanie aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča - otca, pretože závery prvostupňového súdu v tomto smere podľa odvolacieho súdu absentujú, prvostupňový súd sa uspokojil s tým, že otec maloletého je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, čo odvolací súd nepovažoval za dostatočné, pretože žiadnym spôsobom nedáva takéto odôvodnenie odpoveď na otázku, aké sú reálne možnosti a schopnosti otca dosahovať príjem.

S poukazom na uvedené odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. - pre nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a písm. h/ O. s. p. - pre nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Na základe vysloveného právneho názoru a pokynov odvolacieho súdu, súd prvého stupňa doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, najmä s potvrdením obce Včelince o účasti otca mal. dieťaťa na pohrebe jeho otca dňa 25.10.2014, rodným listom otca mal. dieťaťa, úmrtným listom P. M. G.. XX.XX.XXXX (otca otca mal. dieťaťa), jeho rodným listom, lekárskymi správami o zdravotnom stave P. M. G.. XX.XX.XXXX, poštový poukazom o zaplatení nájomného G. Š., zmluvou o nájme rodinného domu zo dňa 04.05.2015, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota z 05.05.2015 o priznaní dávky v hmotnej núdzi otcovi mal. dieťaťa, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota o vedení otca mal. dieťaťa v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 17.07.2014, potvrdením o vyplatenej dávke v hmotnej núdzi za obdobie od marca do mája 2015, platobnými dokladmi SIPO za obdobie apríla 2015 a od júla do septembra 2015, pracovnou zmluvou zo dňa 31.07.2015, potvrdením o príjme otca mal. dieťaťa z pracovného pomeru za obdobie august - september 2015, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota zo dňa 10.08.2015 o vyradení otca mal. dieťaťa z evidencie uchádzačov o zamestnanie, oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota zo dňa 06.10.2015 o opätovnom zaradení otca mal. dieťaťa do evidencie, dokladmi o nákupe dreva zo dňa 03.09.2015 a 29.09.2015, dokladom o poisťovni a poštovými poukazmi o jeho platení spoločnosti Wüstenrot a.s., rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredia o aktuálnej výške starobného a vdovského dôchodku matky otca maloletého dieťaťa B. M. a výsluchmi a vyjadreniami účastníkov konania na pojednávaní dňa 20.10.2015.

Na základe pôvodne vykonaného a doplneného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Maloletý P. M., G.. XX.XX.XXXX pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov P. M., G.. XX.XX.XXXX Q. Q. K., G.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 8P/31/2014-75 zo dňa 04.04.2014, ktorý je právoplatný, bol okrem iného maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec maloletého dieťaťa zaviazaný prispievať na výživné maloletého vo výške 100 Eur mesačne vopred k rukám matky maloletého dieťaťa vždy do 20 - teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom 04.02.2014.

Pri poslednej úprave výživného (jeho určení) bol otec maloletého dieťaťa zamestnaný v spoločnosti LVD S3, a.s. so sídlom Tornaľa, Poštová 1038/11 na dobu neurčitú. Jeho priemerný čistý mesačný príjem zo zamestnania činil okolo 555 Eur mesačne. Jeho pracovný pomer skončil dohodou dňom 16.07.2014. Bývalý zamestnávateľ otca mal. dieťaťa - spoločnosť LVD S3, a.s. k okolnostiam skončenia pracovného

pomeru uviedol, že spočiatku bol pracovný výkon otca mal. dieťaťa dobrý, a to tak z pohľadu kvality práce, ako aj z pohľadu pracovnej disciplíny. Jeho nadriadení sa mohli na neho ako podriadeného vždy vo všetkom spoľahnúť. Opak nastal zhruba v priebehu posledných 6 mesiacov trvania pracovného pomeru, kedy bol opakovane ústne napomínaný za nedodržiavanie pracovných postupov, lajdácky prístup k práci, zlú pracovnú morálku, zhoršenú komunikáciu nielen voči nadriadeným, ale aj v kolektíve. Nakoľko zamestnávateľ vedel, že otec mal. dieťaťa prechádzal zložitou situáciou v súkromnom živote a riešil problémy v rodine, ako dovtedy spoľahlivému zamestnancovi sa mu snažil pomôcť, nechať mu čas a priestor na vyriešenie týchto problémov tak, aby nemali vplyv na jeho prácu. Avšak po opakovanej neospravedlnenej absencii bez náležitého vysvetlenia otec mal. dieťaťa prekročil hranice bežnej trpezlivosti a zhovievavosti, bol opakovane písomne napomínaný za porušenie pracovnej disciplíny, čo vyvrcholilo nakoniec ukončením pracovného pomeru. Vzhľadom k jeho zložitej situácii sa zamestnávateľ rozhodol ukončiť s ním pracovný pomer dohodou. K tomu otec mal. dieťaťa na pojednávaní dňa 24.03.2015 uviedol, že k porušovaniu pracovnej disciplíny dochádzalo z dôvodu komplikovanej situácie v súkromnom živote, najmä z dôvodu ťažkej choroby jeho otca - rakoviny a potreby zabezpečovania starostlivosti o neho a vybavovania záležitostí s tým spojených. Súd mal skutočnosť, že otec otca mal. dieťaťa trpel vážnou chorobou - rakovinou, na ktorú aj zomrel a že starostlivosť o neho počas choroby zabezpečoval otec mal. dieťaťa preukázanú z lekárskeho správ o zdravotnom stave P. M.C., G.. XX.XX.XXXX a z potvrdenia obce Včelince o účasti otca mal. dieťaťa na pohrebe jeho otca.

Otec mal. dieťaťa bol od 17.07.2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota. Za obdobie od 17.07.2014 do 16.01.2015 mu bola vyplácaná dávka v nezamestnanosti po cca 300 Eur mesačne, od 01.03.2015 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur mesačne. Dňa 01.08.2015 bol otec mal. dieťaťa vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že mu týmto dňom vznikol pracovný pomer u zamestnávateľa - obce Včelince. Tento pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú do 30.09.2015, pričom čistý mesačný príjem otca mal. dieťaťa zo zamestnania činil v priemere 340,81 Eur. Po skončení pracovného pomeru bol otec mal. dieťaťa opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie počnúc dňom 01.10.2015 a je v nej vedený doteraz.

Pri poslednej úprave výživného ani v súčasnosti otec mal. dieťaťa nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní motorové vozidlo zn. Renault Megane GR Tour. Býva v spoločnej domácnosti so svojou ovdovelou matkou v rodinnom dome na adrese pobytu. Výdavky otca mal. dieťaťa spojené s nájmom rodinného domu od prenajímateľky G. Š.U. vo výške 30 Eur mesačne za mesiac máj 2015 považuje súd za neúčelné vzhľadom na to, že tento v uvedenom rodinnom dome býva so svojou matkou, do mája 2015 tam býval bez nájomnej zmluvy, preto súd uvedený výdavok považuje za účelový v snahe dosiahnuť zníženie výživného. Okrem mal. V. otec nemal ani nemá inú vyživovaciu povinnosť. V rodinnom dome, v ktorom býva, sa podieľa na úhrade výdavkov na poplatky za digitálne služby a koncesionárske poplatky za rozhlas a TV (RTVS) v mesačnej výške 18,54 Eur. Medzi ďalšie preukázané výdavky otca patrí platenie poisťného za povinné zmluvné poistenie jeho motorového vozidla v štvrtročných splátkach po 24,50 Eur. Súd neprihliadol na príjem (dôchodok) ani výdavky na SIPO matky otca mal. dieťaťa B. M., pretože táto nie je voči mal. dieťaťu povinná platiť výživné, jej pomery pre posúdenie prípadu nie sú rozhodujúce.

Matka maloletého dieťaťa bola pri poslednej úprave výživného a do konca septembra 2015 na materskej dovolenke, poberala prídavok na maloletého a rodičovský príspevok spolu vo výške 226,72 Eur mesačne. Nevlastnila ani nevlastní nehnuteľnosť, motorové vozidlo, ani vec väčšej hodnoty. Bývala aj býva s mal. dieťaťom u jej rodičov. Výdavky na dieťa a domácnosť špecifikovala sumou 412 Eur mesačne. O maloletého sa stará, zabezpečuje jeho a svoje potreby za finančnej a materiálnej podpory jej rodičov. Matka mal. dieťaťa nemala ani nemá inú vyživovaciu povinnosť.

Pokiaľ ide o maloletého V., tento v čase poslednej úpravy výživného mal približne 1 rok a 6 mesiacov, v čase prvého rozsudku v tejto veci mal cca 2 roky 6 mesiacov a v súčasnosti má 3 roky. Je zdravý. Býva so svojou matkou u jej rodičov.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou súd súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu dospel k nasledovným záverom:

Podľa § 163 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 cit. zákona, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3 cit. zákona pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 75 ods. 1 cit. zákona pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 62 ods. 2 cit. zákona, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 cit. zákona, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 cit. zákona, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že pomery matky a mal. dieťaťa sa od poslednej úpravy výživného podstatne nezmenili. Otec mal. dieťaťa stratil zamestnanie v spoločnosti LVD S3, a.s. so sídlom Tornaľa, Poštová 1038/11 z dôvodu jeho ľahkovážneho prístupu k práci, ktorý vyústil do opakovaného porušovania pracovnej disciplíny, spočiatku vzhľadom na jeho ťažkú situáciu v súkromnom živote zamestnávateľom tolerovanú, avšak po opakovanej neospravedlnenej absencii zamestnanca v práci bez náležitého vysvetlenia z jeho strany viedlo porušovanie pracovnej disciplíny k dohode o skončení pracovného pomeru dňom 16.07.2014. Súd má teda v zmysle názoru odvolacieho súdu za to, že otec mal. dieťaťa sa vzdal zamestnania bez dôležitého dôvodu. Ťažkú životnú situáciu otca mal. dieťaťa v dôsledku súkromných problémov a ťažkej choroby jeho otca by bolo možné považovať za dôležitý dôvod, pre ktorý sa vzdal zamestnania len vtedy, ak by so svojím zamestnávateľom komunikoval, t.j. náležite vysvetľoval, ospravedlňoval a preukazoval ospravedlniteľné dôvody svojej absencie v práci a zamestnávateľ by nevychádzal pri riešení ťažkej životnej situácie zamestnancovi v ústrety, napr. poskytnutím priestoru na ošetrovanie chorého člena rodiny, na sprievod na lekárske vyšetrenia a pod., čo v tomto konaní preukázané nebolo, práve naopak, zamestnávateľ sa snažil byť otcovi mal. dieťaťa spočiatku nápomocný a tolerantný. Ťažká životná situácia nie je dôvodom pre lajdácky prístup k práci, nedodržiavanie pracovných postupov, nekomunikovanie so zamestnávateľom a pod., aj keď súd z ľudského hľadiska chápe, že podávanie náležitých pracovných výkonov si za takej situácie vyžaduje zvýšené úsilie a trepezlivosť.

Vzhľadom na uvedené, keďže otec mal. dieťaťa sa vzdal zamestnania bez dôležitého dôvodu, súd na následnú zmenu jeho pomerov spočívajúcu v jeho nezamestnanosti a poklese príjmu, ktorá nastala po skončení pracovného pomeru v spoločnosti LVD S3, a.s. v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadol. Z vykonaného dokazovania má súd navyše za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca mal. dieťaťa sa zamestnať, nakoľko aj keď krátkodobo na dobu určitú opätovne dosahoval príjem zo zamestnania, hoci nižší, ako keď bol zamestnaný v spoločnosti LVD S3, a.s. Keďže súd na zmenu pomerov neprihliadol, nevenoval bližšiu pozornosť ich zhodnoteniu, nakoľko je to bez právneho významu. Podrobné skúmanie pomerov by malo v tomto prípade právny význam len z toho hľadiska, že súd nie je viazaný návrhom otca mal. dieťaťa a je povinný ex offio skúmať, či súčasné možnosti, schopnosti a pomery rodičov a odôvodneného potreby mal. dieťaťa neodôvodňujú zvýšenie výživného. Z vykonaného dokazovania je však zjavné, že k takejto podstatnej zmene pomerov nedošlo.

Vzhľadom na uvedené, v súlade s citovanou právnou úpravou a súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu súd prvého stupňa návrh otca mal. dieťaťa na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. Nakoľko rozsudok tunajšieho súdu v tejto veci č. k. 7P/6/2015 - 83 zo dňa 24.03.2015 bol na základe odvolania matky mal. dieťaťa zrušený, nenadobudol právoplatnosť a teda nie je a ani v minulosti nebol pre účastníkov konania záväzný. Otec mal. dieťaťa je preto naďalej povinný platiť výživné určené naposledy rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/31/2014 - 75 zo dňa 04.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/60/2014 - 120 zo dňa 17.09.2014 a to aj spätne za obdobie, za ktoré svojvoľne platil nižšie výživné, hoci na to nebol právny dôvod.

Podľa § 81 ods. 1 O. s. p. v platnom znení aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotníckej starostlivosti, konanie o spôsobilosti na právne úkony, opatrovnícke konanie, konanie o vyhlásenie za mŕtveho, konanie o dedičstve a ďalšie konania, kde to pripúšťa zákon.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie uvedených ustanovení tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, nakoľko konanie starostlivosti o maloletých môže začať súd aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p. - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Účastníci konania, ktorí sa výslovne vzdali práva odvolania, toto právo nemajú.